

CHÚNG TA PHẢI LÀM GÌ CHO ĐẤT NƯỚC ?

Ngô Viết Quyền

- Chỉ Có Chủ Thuyết Nhân Chủ Mới Thắng Được Chủ Thuyết Cộng Sản.
- Thế Kiềm 3 Chân.
- Giải Pháp Tương Đối Nào Đây?
- Thận Trọng Trong Sự Chấp Nhận.
- Tạm Kết.

CHÚNG TA PHẢI LÀM GÌ CHO ĐẤT NƯỚC ?

Ngô Viết Quyền

- Chỉ Có Chủ Thuyết Nhân Chủ Mới Thắng Được Chủ Thuyết Cộng Sản:

Chủ thuyết Cộng Sản được khai sinh và khơi mào cho cuộc Cách Mạng Vô Sản tháng 10/1917 thành công vang dội tại Nga và sau đó hình thành nhà nước Liên Bang Xô Viết. Để rồi nghịch lý thay, chính cái ‘*nôi*’ của chủ thuyết Cộng Sản này lại bị tự hủy diệt cũng tại Moskva, Nga! Bởi vì sự quảng diễn của chủ thuyết Nhân Chủ đã được phổ biến trên toàn thế giới. Vậy chủ thuyết Nhân Chủ là gì và nếu chúng ta đem ra ứng dụng cho dân tộc Việt trong giai đoạn này, sẽ đem lại lợi ích gì cho đất nước?

- Tổng quát về chủ thuyết Nhân Chủ nhằm đề xướng ra ý niệm Lục Dân bao gồm: Dân Đạo, Dân Sinh, Dân Tộc, Dân Trị, Dân Văn và Dân Vực. Tác giả không dám lạm bàn đến tư tưởng Lục Dân cao quý vì tự cảm nhận là không đủ kiến thức và cũng không phải là mục đích của bài viết này. Tác giả rất ước mong các bậc cao nhân thượng trí thức đã dày công nghiên cứu cũng như lịch duyệt kinh qua trong cuộc sống, vui lòng chỉ giáo cho. Theo sức học thô thiển của kẻ hậu học này: Trong Chủ Thuyết Nhân Chủ có một Chương chuyên “*nói*” về Bình Pháp Thượng Tầng Chánh Lược: nhằm để áp dụng cho nghệ thuật cai trị trong tất cả mọi thời đại và ở bất cứ đâu trên thế giới. Đó chính là Lục Dân. Chẳng hạn như xét qua lịch sử của Mỹ, Tổng Thống Abraham Lincoln đã từng nói về chánh quyền do ông lãnh đạo là chánh quyền “*của Dân, do Dân và vì Dân*”. Ông Tôn Dân Tiên của Trung Hoa Dân Quốc cũng đã từng nói đến Chủ thuyết Tam Dân và đã bỏ ra nhiều năm dài đi du thuyết về “*Dân Quyền tự do, Dân Tộc ấm no và Dân Sinh hạnh phúc*”. Theo đó, mỗi người dân nước ta, thuộc dân tộc Việt dù ở trong nước hay ở nơi hải ngoại đều có quyền được sống an cư lạc nghiệp và chúng ta phải tìm mọi cách để được phục hưng, phục hoạt nòi giống tiên rồng. Nói khác đi là làm sao để được sống còn, tiếp nối về mọi sinh hoạt thiện lành và hùng mạnh của dân tộc mình. Đồng thời, mọi người dân Việt đều có quyền được sống an vui trong các cộng đồng xã hội trên khắp mọi miền đất nước; cũng như ở hải ngoại, năm châu. Trong phạm trù Dân Đạo được trích dẫn ra từ nền tảng Đạo Thống (*đạo đức truyền thống*) của mỗi dân tộc cũng đều được thể hiện qua sự giáo dưỡng bởi giới tinh hoa của quốc gia đó. Đặc biệt là giáo giới, trước hết, thầy cô phải biết tự trọng, mến người, yêu trẻ và tích cực phát huy văn hóa theo truyền thống của dân tộc mình. Bởi vì “*giáo dục là khởi điểm; mà cũng là chung điểm.*” được gặt hái từ thành quả ở xã hội (Trích trong Thiết Giáo-Lý Đông A)

Chính vì điều kiện Nhân Quyền là cần yếu; nên người Mỹ đã dùng nó như cái “*xích ấn*” đóng lên trán bất cứ nhà lãnh đạo nào trên thế giới đã và đang vi phạm nhân quyền; rồi từ đây mà tùy nghi áp đặt mức độ cấm vận kinh tế, trừng phạt tài chánh, chế tài cán bộ cao cấp, áp lực chính trị ... lên quốc gia đó. Do đó, công cuộc tuyên truyền và lãnh đạo Cách Mạng Dân Chủ, Cách Mạng Nhân Quyền ở Việt Nam cần phải được tích

cực tuyên truyền phổ biến rộng rãi trong đại chúng, làm sao khiến cho người dân không còn biết e sợ cường quyền tàn ác hay sợ bị đàn áp dã man nữa. Theo đúng như lời Đức Giáo Hoàng John XXIII đã khuyến khích và khéo léo kích động người dân Poland (Ba Lan): “*Các con đừng sợ*”. Nhất là công cuộc Cách Mạng Dân Chủ, Cách Mạng Nhân Chủ mới nhằm chống lại bạo quyền Việt Gian Cộng Sản Hà Nội phải dựa trên các điều kiện dân chủ tiên quyết theo quy ước nhân bản làm gốc, dân chủ hóa toàn diện từ trung ương xuống địa phương cho mọi người dân trong nước Việt Nam. Hành động cấp thời trong cai trị bằng cách: trong năm đầu, thành lập ngay một Quốc hội Lập hiến; một năm sau, tổ chức các cuộc bầu cử dân chủ tự do và công bằng được tổ chức rộng rãi trên toàn quốc. Đồng thời mời gọi cơ quan quốc tế giám sát bầu cử ở khắp vùng miền của Việt Nam. Vì đây là lần đầu tiên trong hơn 70 năm người dân đã phải cắn răng, nuốt hận dưới ách thống trị tàn ác, cực kỳ vô nhân tánh của bè lũ Việt Gian Cộng Sản Hà Nội. Chắc chắn tiến trình này sẽ đi đến tích cực và nỗ lực kích động gây nên một giòng thác elite bỏ đảng, chứ không lẽ tẻ hay giả vờ bỏ đảng. Nhiều cấp chỉ huy trong quân đội, trong lực lượng công an sớm phản tỉnh quay mũi súng, đào thoát; cùng với thương binh cũng sẽ quay ngang vòng nạng bước sang lực lượng Cách Mạng Dân Chủ hướng tới đích điểm lý tưởng Cách Mạng Nhân Chủ. Sự kiện này sẽ gợi ý đầu cơ cho những kẻ biết nắm bắt thời cơ đi tìm mua lại các “thẻ đảng” để bán lại cho chánh quyền mới lấy lời gắp cả chục hay cả trăm lần giá mua lúc ban đầu?

- Thẻ Kiềng 3 Chân:

Nếu điều này thực sự xảy ra như một giòng thác đi chãng nữa; nó cũng không mang đầy đủ theo ý nghĩa rằng các elite độc đáo trong xã hội chủ nghĩa đương đại của Việt Nam; ngoài việc luồn lọt với cán bộ đang tại vị có nhiều quyền thế ra, hay mánh mung vuron lên trở thành các đại gia. Họ đã không hề có được các sức mạnh và bản lĩnh chính trị với tầm nhìn quốc tế (Great Visions) đáng kể và về lâu, về dài; nhằm ứng phó kịp thời vào lúc chuyển đổi thời cuộc chánh trị trong buổi giao thời qua các năm sắp tới. Đó là chưa kể tới việc họ bất chấp tầm độ sâu kín của cú sốc về kinh tế tài chánh sẽ gây biến đổi đột ngột trên toàn thế giới trong những tháng năm cận kề trước mắt. Một khi họ còn mơ ngủ giữa ban ngày không chịu tỉnh thức cùng nhau kiên quyết đứng lên sánh bước với toàn dân đi đến đích điểm của Cách Mạng Dân Chủ, Cách Mạng Nhân Quyền là kiên quyết phải đi đến thành công. Vì khi họ đã biết kết lực với toàn dân, toàn quân và cả ba sẽ “*vững như kiềng 3 chân*”; thì chế độ tàn ác thống trị theo “*chuyên chính vô sản*” đơn giản là đã ung thối và đang trên đà hủy diệt, chắc chắn sẽ bị sụp đổ như cây mục rỗng trong giòng thác lũ Cách Mạng Dân Chủ, Cách Mạng Nhân Chủ của toàn dân, toàn quân. Điều tất yếu là công cuộc Cách Mạng Dân Chủ, Cách Mạng Nhân Quyền sẽ phải xảy ra

và kết thúc ngay từ năm 2025 trong nhiệm kỳ Tổng Thống Donald J. Trump cầm quyền sẽ có được nhiều ảnh hưởng thuận lợi hơn... Vì Putin của nước Nga đang lâm vào thế yếu kém mọi mặt, tứ bề thọ địch, tình thế mỗi ngày mỗi suy sụp. Nhất là kinh tế và thương trường cũng như tài chính bị Mỹ và Liên Âu (EU) trừng phạt, cấm vận... Trong khi nội hàm không có được nền tảng kinh tế chủ lực sản xuất nội địa tiêu dùng cho an sinh xã hội được vững chắc. Nhìn sang Trung Quốc, Tập Cận Bình cũng đang ở cái thế bị vây hãm bởi nội chính hoang mang, khó mà tại vị lâu hơn cho đến hết nhiệm kỳ thứ 3 hiện nay. Cả hai có thể bị lật đổ vì thuộc hạ muốn tranh quyền đoạt vị và nền tảng kinh tế, thương mại từ bấy lâu sẽ đi đến sụp đổ toàn bộ; khó mà chấn chỉnh lại được trong giai đoạn chiến tranh quân sự với Ukraine và thương chiến Mỹ-Trung lúc này. Lợi ích đặc biệt và thiết thực của đám người thời cơ này ở Việt Nam là họ sẽ được “hạ cánh an toàn” qua sự sớm biết phản tỉnh, thực sự đứng về phía nhân dân. Ngược lại, nếu các thành phần elite và các cấp chỉ huy quân sự; mà còn e sợ chân chừ chờ đợi kết cục; trong khi cái thế thuận lợi quốc tế đã hé lộ và cơ trời đã sắp đặt cho các cường quốc rót tiền đầu tư (FDI) hàng trăm tỷ USD vào Việt Nam; thì chẳng lẽ còn phải chờ đến vài ba thập niên tới 2035-2050 hay chẳng? Các anh chị em của thế hệ 1960, '70, và '80 đã đủ chín chắn rồi; thông qua tuổi đời của mình. Vậy các anh chị em hãy tự vấn chính bản thân mình đi và hãy tìm ra cho bằng được câu trả lời thỏa đáng cho đất nước là “**cứu quốc**” và nhận thức rõ đâu là lợi ích lâu bền của dân tộc. Đó chính là sự “**tồn chủng**”. Sự việc chuyển đổi dân chủ đích thực và bảo vệ nhân quyền cho mọi người dân Việt Nam phải hoàn tất “bằng mọi giá, dù là giá của máu”. “Con đường máu là con đường giải thoát.” Vì không đổ máu; thì tuyệt nhiên không có cách mạng. Mặc dù sự củng cố một nền dân chủ vẹn toàn của nó vẫn còn dựa vào thời gian cần thiết và vừa đủ cho dù bất cứ biến chuyển gì ở tầng cấp nào cũng phải đặt trên nền tảng bền vững của sự chắc chắn đi lên và phải tiếp tục đi lên mãi, đi lên mãi ...

- Giải Pháp Tương Đối Nào Đây ?

Người Việt tỵ nạn Cộng Sản ở hải ngoại có nhiều lợi thế hơn người dân trong nước là được tự do vận động quốc tế yểm trợ kinh qua năng khiếu cá nhân và tấm lòng yêu nước nhiệt tình. Tuy nhiên, có lòng, có biệt tài; mà quý vị thiếu trí tuệ thì cũng chỉ làm thân “*dã tràng xe cát biển đông!*” Vì vậy, một câu hỏi xưa cũ đã được nêu ra nhiều lần trong hầu hết các cuộc hội họp sinh hoạt cộng đồng ở hải ngoại khắp nơi hay trong nội bộ các tổ chức chánh trị cũng như qua các sinh hoạt định kỳ của các đảng phái. Ngay cả trong những tổ chức đấu tranh chống Cộng ở hải ngoại cũng vẫn còn đang lúng túng và chưa biết phải làm gì, làm sao, làm cách nào chỉ để trả lời thỏa đáng: “Chúng Ta Phải Làm Gì Cho Đất Nước” cũng đã khó rồi ? Thực ra, câu hỏi này đã được định hình trong

tâm não nhiều người và cũng đã được đặt ra trên các bàn hội nghị; qua nhiều tầng cấp ở cả hai phía: người Việt Ty Nạn Cộng Sản hải ngoại, cũng như giới đầu nậu lãnh đạo Việt Gian Cộng Sản Hà Nội và thành phần elite xuất sắc trong nước. Cho nên, tùy theo góc độ đang đứng của cá nhân đó mà câu trả lời có phần khác biệt. Tuy nhiên, tựu trung vẫn là phải “**Cứu Quốc-Tôn Chủng**”.

Sự sụp đổ của bất cứ chế độ thống trị chuyên chính vô sản nào và việc loại bỏ giai cấp lãnh đạo băng đảng “*Mafia Cộng Sản*” ở các chức vụ then chốt hàng đầu trong guồng máy cai trị quốc gia đã xảy ra tuần tự từ khi bức tường Berlin sụp đổ, nối tiếp theo là các cuộc “*Cách Mạng Màu*”. Như vậy, đối với Việt Nam, thời cơ thuận lợi sẽ là từ năm 2025 và giới tinh hoa trong nước sẽ nhận thấy và nắm bắt được cơ trời; rồi kiên quyết đứng lên lãnh đạo người dân trong nước để cùng tìm ra giải pháp tương đối kết lực được toàn dân. Công cuộc Cách mạng Dân Chủ, Cách Mạng Nhân Chủ tại Việt Nam chắc chắn nhất sẽ xảy ra vào thời khắc chính trị suy yếu nhất của chế độ độc tài, thối nát hiện nay. Chính vì chế độ thống trị chuyên chính vô sản này đã không tạo thành một nền dân chủ hữu ích cho người dân Việt Nam trong suốt 70 năm qua. Đặc biệt là trong suốt 50 năm qua kể từ ngày cường chiếm hoàn toàn miền Nam và xóa bỏ “Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam” trong vòng 14 tháng. Điều này buộc giới “*tin ma*” nhưng ngu xuẩn miền Nam tập kết và các nạn nhân là người dân miền Nam hiền lành đành cắn răng ngậm miệng ‘*nín thở qua sông*’ mà thôi... Nhưng làn sóng đáy vẫn âm thầm chuyển chở “ngọn lửa cách mạng,” chờ đợi một ngày: “*Giờ hủy thể!*”

Tôi mong mãi một tiếng gì như tiếng âm vang của bể.

Đồng bào tôi cũng mong như thế.

Tôi lắng nghe,

Hình như tiếng đó đã bắt đầu ...” (Trích trong tập Đồng Lầy-Lý Đông A). Một chế độ độc tài thường không thể vẫn đứng vững sau khi lãnh đạo thần tượng chết đi như trường hợp Hồ Chí Minh, hay bị đàn em kế vị Lê Đức Thọ lấn quyền; rồi lật đổ như trường hợp Lê Duẩn. Tuy nhiên ở Việt Nam, một chế độ cai trị sai lạc theo “chuyên chính vô sản”, đầy thâm độc, tàn ác lại chỉ bị yếu đi; mà chưa bị hủy thể và được thay thế trong một thời gian tương đối ngắn; bởi một nền cai trị tập thể “dân chủ kiểu Cộng Sản” là một điều tương đối đáng ngạc nhiên. Điều này chỉ có thể duy trì được qua ý riêng của người viết bài này, bởi vì các elite độc đáo đầy khôn khéo biết ẩn mình nằm sâu trong đảng Việt Gian Cộng Sản Hà Nội thông qua chế độ thống trị đương nhiệm đã biết giữ lại cái sức mạnh thật của nòng súng từ 1945 trước đó ở trong nước. Đồng thời, phối hợp với “*nền ngoại giao cây tre*”: vững ở gốc, nhưng uyển chuyển ở ngọn; mà bản thân ông Hồ đã để vượt khỏi tầm tay lúc cuối đời hay Lê Duẩn đã đánh mất vào tay các thuộc cấp thân cận nhất! Hiện thời tất cả quan chức lãnh đạo đảng và nhà nước đều tranh chức, lấn quyền,

thẳng tay thanh toán lẫn nhau. Chỉ cốt để đoạt quyền và tận thu tài sản, tiền bạc của cải, ép tình vợ con của người ngã ngựa... (phát ngôn của Võ Văn Kiệt) . Trong khi tất cả cán bộ các cấp đều tham nhũng, trắng trợn đòi hối lộ và ở mặt khác chúng điều đình giúp nhau “*hạ cánh an toàn*”. Do vậy, Chính Trị Bộ cần tìm ra một phương thức khác, suy xét cho kỹ ra là cần phải “*thay máu đảng*” từ trong nội bộ suốt dọc xuống tới cấp quận, huyện.

- Thận Trọng Trong Sự Chấp Nhận:

Bất chấp sự bất ổn định chính trị càng ngày càng lộ rõ và sự bất trắc trong sinh hoạt xã hội thường nhật đang đi cùng với sự kiên quyết loại bỏ chế độ cai trị sai lạc của bè lũ Việt Gian Cộng Sản Hà Nội bởi “chuyên chính vô sản” ra khỏi guồng máy cai trị đất nước trong Năm 2025.

Việc chánh quyền Cách Mạng Dân Chủ, Cách Mạng Nhân Chủ đủ sức đẩy mạnh việc thành lập Quốc Hội Lập Hiến, tiến hành nhanh chóng các cuộc bầu cử tự do và công bằng trên toàn quốc; cùng liên tiếp ngay sau việc sẽ hứa hẹn để giúp người dân mau chóng khôi phục sự ổn định xã hội. Việc xã hội hóa có được ổn định sớm hay không sẽ trở thành một gánh nặng rất nặng nề; mà các nhà lãnh đạo trẻ của chánh quyền Cách Mạng Dân Chủ, Cách Mạng Nhân Chủ phải lưu ý quan tâm hết mức. Vì trước mắt, họ cần tập trung quyền lực chính trị và tạo hiệu quả quản trị đất nước một cách minh bạch, thông suốt trong khuôn thước: Đa Dạng, Công Bằng, Bao Dung, Minh Bạch và Thăng Tiến (**Diversity, Equity, Inclusiveness, Transparency, and Advancement.**) Nói thẳng ra là chánh quyền cách mạng mới; bằng cách chân thành của lòng mình, sẵn sàng cho dân biết việc chính phủ đang làm, sẽ làm, việc chi thu, tiêu xài tiền thuế của người dân ra sao. Đồng thời, dựa theo từng thành quả một; mà tuân tự thăng tiến. Nghĩa là trước tiên phải tích cực cố tạo điều kiện cho sự tăng trưởng kinh tế công bằng. Thành quả sẽ đạt được ở tầm mức nào còn tùy thuộc vào thiện tâm, thiện chí của cán bộ liên ngành biết thực thi chính sách một cách linh động. Điển hình như trong khi các doanh nghiệp tư nhân có các ông chủ với nhiều đổi mới, có đầu óc đầy sáng tạo cùng với các doanh nghiệp ở mức vừa và nhỏ thường gặp khó khăn về tài chính; nên cần chánh phủ để tâm nâng đỡ. Vì vậy, việc biết dùng người có khả năng điều chỉnh chính sách sao cho phù hợp với mỗi thời điểm, mỗi hoàn cảnh đều mang thuộc tính chiến thuật, nhưng vẫn luôn đổi bước theo con đường (road map) của kế sách về chiến lược (strategy). Việc đổi mới kinh tế theo bước đi kinh tế thị trường tư bản; nhằm dẫn đưa đất nước đến mức độ ngang tầm quốc tế; bằng cách tăng cường hợp tác chặt chẽ với các nước trong khối G7 hay G20, mang tính hợp tác thực dụng, chứ không nhất thiết phải là liên minh đối tác toàn diện chính thức; ngõ hầu đạt được các mục tiêu của chiến lược (strategy) theo kế sách đường dài của chính lược

(Political Guidelines). Đồng thời tìm kiếm mọi lợi thế mới; thông qua việc bành trướng sức mạnh mềm (soft power) ở bên ngoài (overseas). Nâng cấp đất nước lên thành một điển hình của một cường quốc ở đỉnh cao trong khu vực Châu Á-Thái Bình Dương.

Một khi nhận lãnh vai trò tối thượng của quốc gia, những người lãnh đạo trẻ của công cuộc Cách Mạng Dân Chủ, Cách Mạng Nhân Chủ; tất nhiên họ tự biết rõ là không thể nào tránh khỏi những thăng trầm giữa thành công cũng như vấp ngã sẽ đan xen với nhau. Do đó, anh chị em cần đặt ra cho mình một suy niệm: *‘vừa trị thương, vừa kiên cường tiến bước’*. Cho nên kiêu căng, ngả mạn và nản chí sẽ không có chỗ đứng trong trái tim của bất cứ anh chị em nào; ít nhất là qua vài bà thập kỷ tới, kể từ ngày lật đổ bạo quyền Việt Gian Cộng Sản Hà Nội. Các anh chị em cũng biết rõ rằng nếu nắm được lực lượng cán bộ truyền thông trong tay thật vững chắc chừng 8-9 mươi phần trăm là anh chị em sẽ có nhiều cơ hội hướng dẫn được dư luận quần chúng trong mục tiêu chung và tối thượng là chỉ nhằm phục vụ quyền lợi cho tổ quốc.

- Tạm Kết:

Sự tàn phá của một đất nước bị thống trị lâu dài đầy tàn ác trong nhiều năm (70+) và chế độ cai trị sai lạc theo “chuyên chính vô sản” đã làm băng hoại hầu như toàn bộ về đạo đức căn bản trong sinh hoạt xã hội của con người Việt Nam đầy nhân bản tự ngàn xưa, cũng như Việt Nam Cộng Hòa vẫn giữ vững được trong hơn 20 năm chinh chiến; vừa đánh giặc, vừa phát huy văn hóa đạo đức con người. Rất đáng tiếc, hiện nay những con người của xã hội chủ nghĩa đã biến họ trở thành vô cảm dưới chế độ sai lầm trong cai trị qua “chuyên chính vô sản”. Ngược lại, đã vô hình trung, trở thành trùng hợp với các tiến bộ trong tư tưởng chính trị tương đối của những người dân bình thường nặng tinh thần bảo thủ trong sinh hoạt dân sự hàng ngày. Cho nên, đối với chánh quyền Cách Mạng Dân Chủ, Cách Mạng Nhân Chủ, công tác hướng thiện dẫn đầu của nó chính là sự công minh và thẳng tiến cho mọi người dân Việt, kể cả những người thờ ơ nhất cũng có thể làm công dân tốt trong xã hội dựa theo các cuộc bầu cử tự do đích thực và công bằng cho mọi ứng cử viên theo sự lựa chọn của chính người dân đi bầu.

Một khó khăn khác được đặt ra cho các anh chị em lãnh đạo công cuộc Cách Mạng Dân Chủ, Cách Mạng Nhân Chủ trong buổi giao thời là bảo đảm sự tiếp nối trong tất cả mọi cơ quan hành chính từ trung ương xuống địa phương. Việc ổn định xã hội phải đối diện với một chặng đường đầy khó khăn ngay phía trước mặt; khi mà chánh quyền Cách Mạng Dân chủ, Cách Mạng Nhân Quyền mới phải thành lập ngay một chính phủ lâm thời chuyển tiếp; để tạm thời lãnh đạo đất nước. Các nhà lãnh đạo mới phải cần tìm cách đoàn kết một liên minh lớn gồm nhiều đảng phái, các phe nhóm nổi dậy; ngõ hầu có thể thực sự thống nhất đất nước qua bao dung một cách hòa bình, không mang nặng căm

hận gây ra trả thù cá nhân. Các bước đi cần và thiết yếu mà các nhà lãnh đạo của công cuộc Cách Mạng Dân Chủ, Cách Mạng Nhân Quyền muốn thực hiện phải làm sao cho phù hợp với thực tế tại quốc nội. Đặc biệt là gấp rút có được một Quốc Hội Lập Hiến. Uy tín trong chính trị nằm trong việc tổ chức các cuộc tự do bầu cử phổ thông đầu phiếu, nhằm thu phục được niềm tin với toàn dân, cùng với các quốc gia Tây Phương đặc biệt là Mỹ, về sự ổn định chính trị của mình. Điều này cũng sẽ là một yếu tố quyết định về cung cách mà các doanh gia Mỹ sẽ chịu đầu tư. Cũng như nhằm thu hút vốn đầu tư của nước ngoài (FDI) từ các cường quốc kinh tế khác như G7 hay G20. Đồng thời, cung cấp dịch vụ cho người dân trong mọi sinh hoạt hàng ngày vẫn được tiếp tục như bình thường. Cũng như qua hệ thống tự nguyện ‘dân báo’ của người dân; mà thu thập mọi thông tin phản hồi từ quần chúng về sinh hoạt hàng ngày của họ. Đây sẽ là nhựa sống để lập kế hoạch phát triển từ 5 đến 10 năm trong buổi giao thời; rồi sẽ tiến lên kế sách chiến lược (strategy) 25 năm hay 50 năm lâu dài nằm trong chính lược (Political Guidelines). Cuối cùng là nguồn tài chính cần thiết để tái thiết và phát triển kinh tế quốc gia, trong khi chính quyền mới dự định sẽ chiết giảm rất nhiều loại thuế; mà chế độ “chuyên chánh vô sản” cũ đã tận lực “bòn rút, bóc lột” trắng trợn từ người dân ‘khó rách áo ôm’ và giới tiểu thương trong sinh hoạt hàng ngày. Thay vì vô tình lại làm xói mòn, khoét sâu nó thêm. Điều này đặc biệt đúng bởi vì khi đảng Việt Gian Cộng Sản Hà Nội đã bị hủy thể toàn bộ; thì không còn đảng phái nào đủ sức chống lại giòng thác Cách Mạng Dân Chủ, Cách Mạng Nhân Chủ dựa theo tinh thần của Chủ Thuyết Nhân Chủ được nữa. Khi mà giòng thác này đích thị là đã do toàn dân chủ xướng kiên quyết vùng lên tranh đấu và quyết tranh đòi cho kỳ được mới thôi. */*

Ngô Viết Quyền - Lập Đông – Florida 2024.

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/NgoVietQuyên.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 12000 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC